

سه‌های نیگه‌رانیی

.....
فهره‌اد چۆمانی
.....

ده‌پوانمه ئاوینه، که‌می‌ک نزی‌کتر
ده‌بمه‌وه و به وردی سه‌رنجم ده‌چیته
سه‌ر مه‌ودای نیوان ئه‌برۆ و چاوه‌کانم،
مووکی‌شه‌که به باشی کاری خۆی
کردوه، ده‌خه‌نمه‌وه و خۆم راست
پاده‌گرم.

ده‌ستم به قژمدا ده‌هی‌نم و له‌سه‌ر
شانم پایدیه‌گرم؛

- ئاوا جوانم.

له‌به‌رخۆمه‌وه واده‌لیم، له‌م جۆره
قسانه‌م زۆرن له‌گه‌ل خۆم، ناوم ناون
"فیل‌ه‌کانی ئومید‌به‌خشینه‌وه."

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیشتا نیگه‌رانیی
سه‌رنجدانی ئه‌و پیاوانه‌م، که پاش
که‌می‌کی‌تر، له‌دوای چونه‌ده‌ره‌وه‌م
له‌ماله‌که‌مانه‌وه تا شوینی کاره‌که‌م
ده‌مبینه‌ن، ده‌بی چی له‌باره‌ی ئه‌و
بینینه‌ کورتخایه‌ن و زووتی‌په‌رانه‌وه
بلین، که له‌گه‌ل هه‌ندیکیان بینیا‌ز و
له‌گه‌ل هه‌ندیکی‌تریش به‌خواستی دلی
هه‌ردوو‌کمان نیگامان یه‌کانگیر ده‌بی؟
حه‌زم له‌دله‌ خورپه‌ی ئه‌و پیاوانه‌یه،
که هی‌زکی شاراو‌هی کاریگه‌ریان هه‌یه

بوئوہی عاشقیان بم، ئو کاتانہی نیگامان یه کانگیر دہبیت و
 له ساتیکدا به لای یه کتردا تیدہ پهرین، له دلہوہ حز دہ کم تکای
 لیکہم بوہ ستی و قسانی دلای خوی بکات، ہر شتیک بیت. پیمیل
 له و کاتدا بیری له چی کردوہ و چ وینہ یه ک له خہ یالیدا دروستبووہ؟
 به لام له م شارہدا، بویری دہویت ئوہ بیرسم، سہرکہ شییہ کی
 شیتانہ یه دہمی پیاویک بکہ یتهوہ، کہ رہنگبی دہم نہ بیت، کونی
 زہردہ والہی دہیان قسہی تالبیت.

تویی ستیانہ کم ہلڈہ کیشم و مہمکہ کانم بہرز دہ کمہوہ،
 بوئوہی ہرمیلہ و قیتتر دیارین، سووراوہ کم بہ شیوہ یه کی
 یه کسان ہموو لئوی گرتووم، قہیتانہ کیشی تہ اوہ، قزم بہ باشی
 رہنگہ قاوہ بییہ کی گرتوہ، ماوہ تہوہ جلہ کانم، دہبی شیوہ ی
 بہدستہوہ گرتنی چانتاکہ شم ببینم، ئینجا دہرؤم.

ہوا کہ میک گہرم بوہ، له م وہرزہدا چوونہ بہرخور چیژی
 تابیہ تی خوی ہہ یه، بوہ ماکیاژہ کم بہ جوریک کردوہ بہ گہرمی
 ہاوین دانہ چورئ.

دایکم له ہورہ بانہ کہوہ خشپہی دیت، له بہر خویہوہ شتیک
 دہلمینیت، پیم وانیہ لهوہوہ بیت شتیک و نکر دبت، ئوہ شہری
 دوراو دور و له پنا دیوارہ له گہل من.
 - نافات له م چاوانہی تو شہ پؤل دہدات.

ہہمیشہ وام پیدہ لیت؛ ئیمہ شہر وک زریان و گہردہ لولول
 دہوروخولمان دہدات و جار جار پرسیارہ کورت و له پره کانی باوکم
 رامان دہگریٹ، دہپرسیٹ؛

- "چی بوہ؟" وک ئوہی ہہمیشہ له شتیک پہنہان و شاروہ
 بترسیٹ. بہ لام ئوہ ہر دہپرسیٹ و ئیمہ شہمیشہ بیوہ لام دہبین،
 یان بہ یه کہوہ دہلین "ہیچ!"

مالہ کہ مان کوشکیکی رازوہ یه، له رۆژہ لاتی شار، له نئو کولانیک
 ویران و پہرپووتدا، بہ جوریک له چاو ہموو مال و خانوہ داپزیو و
 بہ لاداہاتوہ کانی دیکہ، دیوار و پہنجہرہ چوارچیوہ دار و پروناکی
 چلچرای زورہ کان، سہرنجی ہموو کہ سیک رادہ کیشی، ئہ گہر

سەرنجی تۆی پانەکیشابێت، بەهۆی ئەوێه، که رینگەت نەکەوتوووتە
گەرەکی بەپۆژ. کۆلانیک، که دایک و باوکم بیز لە منداڵە چلەن و
چلکەکانیان دەکن، که لە بەیانیهوه کۆلانەکه پڕ دەکن لە قاقای
پیکەنینیک، که بەدەگمەن لەنیو کۆشکهکە ی ئیئەدا دەتوانیت گویت
لیی بیئ، رقیان لە سادەیی ئەو ژنە ی جیرانمانە، که دووگیانە و
هەرچۆنیکیش بجوولیتەوه سە منداڵی بەدوایهوهن، بەلام لەتیک
نان بەسە، که بەدەستیانەوه بیئ و بە ئیشتیایهکی زۆرهوه بە ئاوی
دەمیان نەرمی بکەنەوه و بیخۆن.

لەوێه باوکم تەنیا بۆ ئەو هاتیبێتە ژیان، کۆشکیکی رازاوه،
مالیکی ئامادە و بیویئە بە کەلوپەلی دەگمەن، دروست بکات. چونکه
لەم کۆشکه دوو نەۆمییه سەرتاپا سپییه بەولاوه، شتییک شک نابات
لەدوای خۆی بەجیی بەیئیت.

بەنیو کۆشکه بیئەنگ و رازاوهکە ی مالەکەمان وەک سیبەر
پێدەکەم، هیچ شتییک بۆ من گەرم نییه و هەمیشە ساردییهکی
شاراوه و لە پاماننەهاتوو، وەک تەم و شئ بەنیو مالەکەدا دەگەرئ.
بەلای ئاویئە چوارچپۆه زیویئەکانی هۆلی دانیشتنی نەۆمی خوارهوه
تێدەپەرم و ئاوپێک لە خۆم (پاستتره بلیم لە کچی نیو ئاویئەکە)
دەدەمەوه و ساتیک لیی دەپوانم، گوارە کریستالهکە ی گوئی بە
پووناکی چرای لادیوارهکان دەبریسکیتەوه، خالی لا ملی، که پێک
کەوتوووتە ژیر گوئی پاستییهوه، وەک هەمیشە پەش و بەرچاوه،
خۆپەرستانە نەیی، دەلیم چالی پوومەتەکانی ئەوئەندەبتر جوانیان
کردوو، ئەدگاریکی خەندان و شیرینیان پیتەخشیوه، قژە قاوویی و
تال زەردەکانی لە دەوری سەری کۆکردوووتەوه و لەدواوه کەزیهکی
پان و درژی تا نیو شانەکانی هاتوووتە خوارهوه، ئەو کچه منم.

هۆلەکە پڕپوو له دەنگی سیئمفۆنیای لیوش یاناچیک، که بەم
بەیانیه هیمنە مالەکە ی پڕکردوو له ژاوه ژاوه، سەلیقه ی هەموو
بەیانیا ی باوکم، من هەناسەم پێی تەنگ دەبیئ و ئەویش لە زوووه
خووی پێوهگرتوو، هەموو بەیانیا له زەنای سیئی کەمان و پیتە
لەناکاو زرمە لێهەستاوهکانی بەناگادیمەوه، هەراوزه نایەک، که باوکم

به چيڙي ڪي زورهه گوئي ٿيڏه گريٽ .

- ناگاداري خوتبه له ڪولان، له دهرهوه، له هه موو شتيڪ، زووش بگه پيرهوه مالءه وه .

دايڪم ٿاوا دهنگم دءا، منيش هيچ ناليم . راستتر، تورپيي ناخم زماني به ستووم .

- بيستت؟ تيگه يشتي كه زبهل؟ (كه زبهل ناتورهه يڪ بوو، دايڪم دابويه پالم، قهت نه زماني ماناي چييه، هه رگيزيش نه مپرسی) به دهنگي ڪي به رز ده ليم؛

- نا، بؤ زور شت تينه گه يشتن باشتره!

واده ليم و دهرگه ي دهرهوه ده كه مه وه و نيگا کانم، وهڪ پوليڪ ڪوترين به نيو دريڙيون وهه ي ڪولانه كه به ره لالا ده بن . بوني ناني ته نووره گلينه كه ي نانه واخانه ي نزيڪ مالءه كه مان، بهر له هه ر بوني ڪي تر، لووتم پر دهڪات و قوول هه ليده مڙمه ناو سييه کانم، بوني ڙياني ليڏي . دهچمه به ردهم ميڙي نانه كه و ڪورپي ڪي بالا به رز، خامي ڪي سپي له نيوچاواني به ستووه و به تيني گه رما پيستي سوورهه لگه پاره، به هه موو گه رميي ناگرهه كه وه نيگاي قوولي چاوه کانم دهڪات و بزهيه يڪ دهڪات، وهڪ هه موو به يانياني تر، نانتيڪ به مه قاشه كه ي دهستي له ته نووره كه دهڪات وه و به دهستي دهيداته دهستم، دهسته گهرم و لووسه ڪاني بهر دهستم دهڪه ون، له خومه وه پيم وايه ٿه و ڪوره ناوي عيسا بيت، هه ر جاريڪ ده بيبيمن سه رنجم ده چيٽه سه ر سنگه پان و ناوشانه به خوه ڪاني، به چيڙي ڪي زورهه وه، هه لبت بي ٿه وه ي شهرم بڪه م، به دهم خواردني نانه كه وه ده پوم .

چاويڪي خيرا به نيو شه قامه كه دا ده گيرم و خه لڪي له سهه ر شوسه ڪانه وه به شادييه وه له يهڪ ٿيڏه پهرن، هيشتا خور ٿه وندهه گهرم نه بووه، به لام دوراودور هالاويڪ له سهه ر شه قامه كه هه لدهستي، به دهنگي ڪي نزم له بهر خومه وه ده ليم؛

- دوزه له ڙييه وه گرپدراوه!

من باسي دوزه دهڪه م و بير له به هه شت ده كه مه وه .

ٿه م جاره ده ليم؛

- تۆ بلیی راست بیئت؟

بۇ ئەو ۋە پرسیار ناکەم بىروام بە بوونى ھەبیئت، پىم وایە بە ھەشت تەنیا لە نىو سەرى ئىمە دا ھە یە . لە ھىوا یە ک زیاتر نىیە ، وە ک پشکۆ یە کە تا فووی لیبکە یین، زیاتر دەگە شىتە وە ، ھەر کاتیک لە خە یالی خۆماندا بە ھە شتمان فەرامۆشکرد، دەبیئتە خۆلە میش، دەکوژیتە وە . ئەگەر ئەو ھىوا بە ھە شتى و فیردە و سىیانە ، وە ک وە ھمیک نە خرابانە نىو سەرمانە وە ، ژیان ھیندە ی دیکە کوشندە و بیزارا دە بوو .

تا وىستگە ی پاسە کان بە پى و بە خە یالی بە ھە شتە بۆ ھیمیە کانى نىو سەرم دە پۆم ، بە لام نابى چاوم بەرز بکە مە وە ، ختوورە یە ک بە دلەم دادى ، دە لىم نە کا و ھە زاران ھۆکار لە پشت ئە و ختوورە یە وە پیز دە بە ستن ، سادە ترىیان ئە و یە : نە کا ئازادکردنى سەرنجدان و نىگا کردنم ، وە ک " بىحە یایی " دەریکە وى .

سەیری سیبەرى خۆم کردووە و پێدە کەم ، لییدە پوانم ، کە چۆن لە ژیر پى رېبواران دەپلیشىتە وە و پىپە ست دەکرى ، لە سەر ئەم خاکە پىچ دەخوات ، دەشکیتە وە ، ملی دەپە رپت ، دیتە وە و چەند قەد دەبیئت ، سەرنجى دە دەم سیبەرىکە تەنیا لە سەر دیوارە سەختە کان راست دەبیئتە وە ، ئەمە تەنیا سیبەرىک نىیە ، پەگە زى منە ، ژنیە تیمە . لە گە ل ئە وە شدا یارییە ک بۆ من و سیبەرە کە م دەمىنیتە وە ، کە دلەم خۆش بکات ، سەرنجى سیبەرە کە م دە دەم لە ژیر پى رېبواران لە ساتیکى زوو تىپەر و لە چاوتروکاند نیکدا قیت دەبیئتە وە و بە رانى پیاواندا ھە ل دەکشى ، بە سەر ئاودامانى عەبای ژناندا خیرا لە گە ل خیرایى ھەنگاوانە کانمان بە نىو گە لیاندا سەردە کە وى . من ھەست بە ختووکە ی بەرکە وتنى لە شیان دە کە م و چىژ لە وە دەبینم ، چىژ لە وە ش دەبینم دەزانم پەنھانییە کە تەنیا من و سیبەرە کە م دەزانم چەند ھەستە وەر و ناخزویئە . دواتر سیبەرە کە م ، وە ک سەمای دۆلفینە کان لە سەر زگ و سنگیانە وە دیسان دەکە ویتە وە خوارە وە ، ھەست بە تە پىوونى سیبەرە کە م دە کە م ، وە ک کە وتنە خوارە وە ی سەرلە نوئی دۆلفینە کە بۆ دەریای خاکیک ، کە ھەست دە کە م بە پارزەنى پىلاوى ژنانە م سەغلەت دەبیئت .

له نيو پاسه که تاکه شوينک به به تالی ماوه ته وه . پياويک به ده موچاويکي پان و پيشيکي ته نک، ده تگوت چاو و نه برؤ ره شه کاني ته پن، دانيشته وه . به جورک سهرم ده کات وهک نه وهی ماوه به کی زوربيت له پاسه که دانه به زيبيت و چاوه پړی هاتنی منی کردبيت . جووله به ک ده کات و و کورسيه که ی ته نيشتم بؤ فه راهم ده کات دابنیشم . له پاليه وه داده نيشم . هر که داده نيشم پانی به پانمه وه دها، ده تگوت دلی له نيو گه ليدا لیده دات . چاوه کانم داده خم . دلی خیراتر لیده دها . بيئه وهی دهم بکه مه وه و ده نگم لیوه بيت، ده که وينه قسه کردنيکی ناسایی .

- نيوه شهو، کوشکه سپيه که ی کولانی به پړؤ، کاتيک ته نيا چرای زورره که ی من نه کورژاوه ته وه و له مالله که چيتر دهنگی سيمفونیا ی لیؤش ياناچک نايه ت .

دلی له نيو گه ليدا خیراتر لیده دها، وهک نامازه به ک بيت بؤ تيگه بيشتن، تووندتر پانی به پانمه وه دنوسينته وه، له پر وهک له خويکی قوول به ناگايته وه بانگ له شوفیری پاسه که ده کات، که داده به زيت، به ترس و تاسانه وه، وهک نه وهی له دوا ته ماشادا سه رتاپام له چاوه کانيدا هه لبرگړی، گرم و تامه زړويانه سه یرم ده کات و دپوات، دابه زئ، به به ردم پاسه که دا سورپايه وه ويستی له شه قامه که بپريته وه، له په نجه ره وه سه یری کردم و چاوه کاني کوشنده تر بؤخویان رایان ده کيشام، دوراودوريش ته په تيان پيوه دياريوو . له وه ده چوو نوم بهينت . چنه د جاريک به جووله ی لیو گوتی؛

- مهربم، مهربيم!

چاوه کانم داخسته وه و له خه يالدا له دواوه باوه شم کرد . ده ستم به چاوه کانيدا دهينا و په نجه کانم ته پرده بوون . نه ويش، وهک دره ختيک بيت و بيه وي بؤ هه ميشه له شويني خوی بوه ستيت، وه ستابوو . پاسه که که وه وه ری، هينده ی نه برد گويمان له چيره ی ستويکي له پر بوو، دهنگی بيکداکيشانکي تووند و هه موومان ناورمان دايه وه، له به ردم توتومبيله که که وتبوو، شه لالی خوین بوو بوو .

"ھەممومان گىرۇدەي خەيالى كەسانى تىرىن، ئەگەر چارەنوسىك ھەبىت، ئەويش لەدەستى خۇماندا نىيە . كەسمان نە خۇشەختىن، نە بكوژ و نە قوربانىيى، ئەوۋە ئىمە نىن بىپار دەدەين چىن، چى دەبىن و چىمان بەسەر دىت، بەھەمان شىۋەي خەلق و ئافراندىن، مۇۋقەكانىش بە جۇرىك و تاراددەيەكى سنووردار ھىزى ئافراندىن ھەيە، بەلام ئەم ھىزە لە ئاراستەكردنى چارەنوس شىۋەي گرتوۋە . ھەر كاممان خەيال ۋەك تەون بۇ يەكتىرى دەچنىن و ۋەك مىش و مەگەز بە تەونى خەيالى يەكتىرىيەۋە دەبىن."

تا دەگەم، دلپەقەنە بىر لەم قسانە دەكەمەۋە، مردنىش بەشىكە لەو يارىيە پەنھان و شاراۋەيە لەگەل خۆم و سىبەرەكەم دەيكەم . بۇيە سەۋزەكەي دىۋارى ژوورى فەرمانگەكەمان، شى لىداۋە و تا نىۋقەدى دىۋارەكە بۇيەكەي لىھەلىۋە . سەرم بەسەر مېزەكەدا گرتوۋە و بىر لە چاۋە تەرەكانى پىۋى نىۋ پاسەكە دەكەمەۋە، ئىستا دەرك بەۋە دەكەم، كە ئەۋ كاتەي لەبەردەم ئۆتۆمبىلەكە كەتتوۋ بە پوونى چاۋەكانىم بىنىۋە، تەۋاۋ دلنىام سەيرى منى دەكرد، ئەگەرچى گىانى لەبەردا نەماۋو، تەرمىك بوو سارد و وشك، كە خۇشم نازانم چ زوۋ ئاۋا پەنگى مردنى گرت . لەگەل ئەۋەي، كە لە تەرمىك زىاتر نەبوو، بەلام چاۋەكانى فرمىسكىان پىدا دەھاتە خوارەۋە!

- بەيانىت باش، چۆنى؟

بى ئەۋەي سەر بەرز بەكەمەۋە گوتم:

- جەنجال و قەرەبالغ!

ئارام بوو، پىكەنىنىكى گەمزانە پىكەنى .

چاۋەكانم كىردنەۋە و سىبەرەكەم لەسەر مېزەكە دەلەرايەۋە، دەمزانى ئەۋ گلۇپەي ژوور سەرم، كە بە ۋايرەكەيەۋە ھاتوۋەتە خوارەۋە و دەلەرپتەۋە . ئارام دۆسىيەيەكى لەنىۋ لىقىكىسىكى زەرد ھىنا و لەبەردەم داينا، سەرى سىبەرەكەم، راستىر بلىم قىزم لەنىۋ پەنجەكانى دەجوۋلايەۋە . سەيرى چاۋەكانىم كىرد، لىۋەكانى لەرزىن و بىدەنگ، ۋەك ئەۋەي بە زۆر دەستى لەنىۋ قىزم دەرىھىنىت دەستى كىشايەۋە و چوۋە دەرەۋە .

سیبهری دہستہ کانم بہ چہ ناگہیدا دہہینم؛ بہ قژیدا، بہ لیوہ نال
و لہرزبویہ کانی، دہیانہینمہ سہر سنگی بچکولہی و لہسہر دلّی
خرؤشاوی رادہگرم، دووراودوور لہنتیو لہپی دہستم ہست بہ ترپہ
خیراکانی دلّی دہکہم، دہلیی چولہکہیہ کہ و لہویدا عاسی بووہ و
بالہ فرکئیہ تی .

ئو وادہزانی نمایشی گہمہیہ کی خوش و مندالانہی بو دہکہم،
لہگہل ہر جوولہیہ کم زیاتر پیدہکہنیت، پیی دہلیم؛

- جوامیر تہ او، خورٹاوا دہبیت، سیبہرہکہی منیش دہچیتہ وہ
مالہکہی خوی، توش بگہرپوہ مالہ وہ .

قہیرئ دہوہستیت و دہروانیتہ چاوہ کانم .

- دہمہوی ہاومالی بم!

- چی؟

- سیبہرہکہت .

- سیبہرہکہم چی؟

- دہمہوی ہاومالی سیبہرہکہت بم .

- نا جوامیر، سیبہرہکہی من مالی نییہ . بہ شوینیکہ وہ

ناگیرسیتہ وہ . لہسہری مہرؤ .

بیدہنگ گوئی گرتوہ؛

- ناتہوی تورہم بکہیت وایہ؟

پیدہکہنیت و دہلی؛

- نا

وہک ئوہوی لہ دوا تہ ماشادا سہرتاپام لہ چاوہکانیدا ہلبگری،

گہرم و تامہزرویانہ سہیری کردم و رپوشیت، دوور کہوتہ وہ و

سیبہرہکہی تا بہرپیی من کشا، ہر بہ ئہنقہست پی بہسہری

سیبہرہکہیدا دہنیم و ئو دووراودوور لہپر ئاوپیدایہ وہ، قاقا پیکہنیم

و بہرہو مال بوومہ وہ .

دہرگہی مالہکہمان دہکہمہوہ و بونی قاوہ تیکہل بہ دہنگہدہنگی

میوان، قریوہی ژن و بونی سیگاری پیاوہکان بووہ . چرای زیاتر

هه لکراون و سببه ره که م، وهک ئه وهی له خۆم زیاتر په لهی بێت، به بهرده ممداد ههکشێ و دهگاته هۆلی دانیشتنه که .

هه موویان له وین: مالی خالوانم هاتوون، خالم له سه ره که ره ویتته درێژه چپوه زیوین و قه دیفه په نگ سووره که ی هۆله که سه رینیکی داناوه ته سه ر کۆشی دایکم و پالکه وتوو، به ده م جگه ره کیشانه وه به شتیکی پێده که نیت، که من هیشتا نازانم چیبه، پێده چیت، وهک هه موو جارێکی تر، به سه رهاتێکی بێشه زمانه ی سه فه ره کانی بێت بۆ به غدا و له پێگه ی هاتنه وه دا بێت به شاری موسلدا. دایکم به شه رمه وه خۆی پیناگیریت و پێده که نیت، ئیستاش، که دایکم ده بینم به هه مان شه رمه وه پێده که نیت، تیده گم خاله م چی گوته وه:

"نه رمین، کامۆ (ئاوا ناوی کامه رانی باوکمی ده هیئا)، که پێگه ی گه رم و بێزار که ری به غدام ده بیری و ده گه بیه شتمه موسل، له وێ به ر له هه ر شتیکی پووم ده کرده رۆژئاوا ی شاره که و ده چوومه سه ر گۆری نه بی یونس، دوام ده خویند و ده گریام، وای چ گریانیکی، هام، دوام بۆ به ختی خۆم ده کرد، له سۆزانیخانه کان کچۆله یه کی جوان و له بار بێته باوه شم"

به ده م قسه کردنه وه مژگی له سیگاره که ی دها و به بی هۆ، وهک ئه وه ی پاشهاتی قسه کانی پهرین له سه ر که شی، پێده که نی و دوو که لی نیو سنگی قورگی ده گرت و لیکدا ده کۆکی.

هه موویان پێده که نین. دایکم به شه رمه وه، باوکم به ترس و نیگه رانییه وه سه یری منی ده کرد و پێده که نی، له وه ی ده کرد به وه ی گوییه کانم بگری و نه بییستم. ژنی خالۆم بی ئه وه ی پێکه نی خه یالی بۆ شوینیکی دوور رۆیشتبوو، که من وای بۆ ده چم خاله می له نه بی یونس و له باوه شی سۆزانییه کان هیئا بێته به رچاوی.

نه شمیلی که خاله م و بیداری قۆز و ماسولکه به هیزی هاوسه ری، له پال یه که وه دانیشتیوون و به شه رمه وه پێده که نین. به خیرهاتنم کردن و به ده م پاکشانه وه باوه شی خاله م کرد، ماچی خالۆژنم کرد و دوا ی ئه وه، یه کراست به ره و پووی بیدار رۆیشتم، بی ئه وه ی سل له نیگا پر غیره کانی نه شمیل بکه مه وه، پوومه تم برد ماچ بکه ین.

ماچمان کرد. ههستیگ له مندا خرۆشا و به دەم ماچکردنه وه خیرا و له پڕ گوتم:

- ئیستا چۆنی؟

ئەویش به دەم دووهم ماچکردنی منه وه، به چرپه و كه میگ ترس و خرۆشانه وه گوتی؛

- باشتر له ههه کاتیگ!

نه شمیل فنجانی قاوه که ی دهستی دانایه وه و به سه رگرناییه وه ماچیکی سارد و پڕ ئاماژه ی کردم. ئیمه ی ژنان زمانیشمان نه بی به هه موو شتیگ قسان ده که یه. ده مزانی نه شمیل بی ئه وه ی ده م بکاته وه چیگوت، خۆم لینه بان کرد و به خه نده یه کی نه خشینه وه به رانه ر بیدار دانیشتم.

شه ویکی پڕ قسه و پیگه نین گوزه را. هه موویان، بیئه وه ی سه رنجیان په رت بییت هۆشیان به لای قسه بیپرا نه وه کانی خاله م راگرتبوو، ته نیا من لارییه کی پڕ په نهان و دزه پریه کی نیگا کردم گرتبووه بهر، که که س هه سته پینه ده کرد و له نیو دارستانی چری قسان، پیگه نین و ته می دووکه لی جگه ره کان پییدا ده پویشتم و به نیگا خۆم ده گه یانده لای بیدار، ههه کاتیگیش هه ستم کردبا ده رکی به سه رنجدانم کردوه، به مه کریکی ژنانه ی وا تیگه لی که شوه وه ی ناو هۆله که و قسه کانم ده کرده وه ریگه نه یینییه که ی من ونبکاته وه.

هه موویان پویشتون، به لام هه وه ی ماله که هیشتا پریه تی له ده نگه ده نگ و قه تیس بووه. ده چمه وه ژووره که م و له به رده م ئاوینه که خۆم پروت ده که مه وه. خه مگین نیم، له گه ل ئه وه شدا له ناکاو ده ده مه پرمه ی گریان، ماوه یه ک ده گریم، نازانم بو؟ له خۆم ناگه م! فرمیسه که کانم ده تکیته سه ر گۆنام و چه ند دلۆپیک ده که ونه سه ر مه که پروته کانم، به له پی ده سته کانم فرمیسه کی سه ر گۆکانم ده سه رپم، په رگه زی ژنبوونم کال بووه ته وه، ئه و کاتانه ی ده ست به جه سته ی خۆمدا ده هیتم، په رگه زی خۆم بیر ده که ویته وه. له نیو بانپۆکه راده کشیتم. هه لمی ئاوه که بیبایی لیگه کردووم.

سیبهره که م له میانی پووناکى پشت سه رمه وه که وتووته وه سه ر جه سته م، سه رى سبهره که م له نیو پانه کانم دایه و شپرزه و ناآرام ده جوولیتته وه، ناوه که له گه ل جووله ی سه رى سبهره که م ده له ریته وه، ده نگیکی وروژینه رى هیه، ده نگی ناوه که هه موو شتیکی له ماله که بیده نگ کردوو، گومان ده که م دایکم له و دیوه وه سه رى به ده رگه که وه نابیته (هه موو جاریک نه و گومانه م وه راستگه پاره) نه مجارهش هه روا:

- مهربه م تو باشیت؟

- له سایه ی ناو! به پشووسوارییه وه وه لام ده ده مه وه .

ده بلمینى، پیم وایه جینویکی پیدام، له دلی ناگرم، چه ند قسه یه کی تریش ده کات، به لام چیتر گویم لیى نابى. جه سته م شلده بیته و به ته وایى خووم نوقمى ژیر ناوه که ده که م. ده نگیکان له ژیر ناو کپترن، به لام ترسناکتر.

ده نگی پیکه نینى جوامیر تیکه ل به قیزه ی سوتانى بووکه شووشه کانى مندالیم ده بى. ناگر له ژوره که م به ربوو وه بووکه شووشه کانم له گه ل گری ناگره که شیوه ی ده موچاویان ده گوری. بیدار پووته . له و دیوی بلئسه کانه وه سه مای بالیى ده کات. کوری نانه واخانه که ده سته لووس و گهرمه که ی خستووته سه ر سکم و ده سته که ی دیکه ی خستووته ژیر قرم، وه ک "ماچی ژیان" م بکات هه ناسه ی گهرم پیده دات. سبهره دایک و باوکم به سه ر دیواری گهرماوه که پارا و شله ژاو دین و ده چن و به سه ر هه موو شتیکیدا ده خشین و به سه ر هیه شتیکیشدا ناگیرسینه وه. هه ناسه کانى بونی نانى برژاویان لیدى. دوورتر پیوای نیو پاسه که بانگم ده کات «مه ر بییه ممم»، هه ناسه ی دووراودوور ده گاته من و به گه روودما ده پوات، له هه ناومدا هه سته پیده که م. هه ناسه م ته نگ بووه، هه سته به ده سته دیکه م، بونیکى ئاشنا، سیمفونیاى لیوش یاناچیک کاسی کردووم، له خه ویشدا بیزارم ده کات، ده مه وئى هاوار بکه م، ده نگم ده رنایه ت، ده لئی ده سته دیکه تووند ده می گرتووم.

**

- "دووگیانی"

دکتوره کهم ئەمە ی گوت، هیچم نە گوت و هاتمە دەرەو،
 سەرەتای پاییزە، بە لام هیشتا لە دەرەو خۆر پیست دەبرژینئ.
 سیبەرە کهم، وەک مندالیکی وەرژ و ماندوو لە پیشمەو دەروا. سەیری
 زگی سیبەرە کهم دە کهم، دەزانم چەند مانگیکی تر، بەرز دەبیتهو،
 سیبەرە کهم هیندە ی تر، گران دەبیته، دەلئی گویم بو پوودانی
 کارەساتیک کاسکردوون، دەمەوئ بەرانبەر هەموو دەنگیک هۆشیار
 بم، ئۆتۆمبیلەکان تێدەپەرن، خەلک تێدەپەرن، کات تێدەپەرن،
 هەمووشیان بەنیو سیبەری مندا.